

ਸਾਲ 1975 ਤੋਂ 1977 ਲਈ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਦੇ ਆਰਡਰਾਂ P 1 ਅਤੇ P 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰੁਸਤ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ।

(12) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P 9 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1975 ਤੋਂ 1977 ਲਈ ਆਈਏਐਸ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲ 1972-73 ਲਈ ਸਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P 1 ਅਤੇ P 2 ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। IAS ਕਾਡਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਮੇਟੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲਾ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਚ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੂਨੀਅਰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਮੇਟੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

NKS,

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 296.

6 ਸਤੰਬਰ 1985 ਈ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) - ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 3 -
ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਾਲੀਅਮ IV ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ - ਅਧਿਆਇ 17 ਨਿਯਮ 12(2)- ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ
ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

Puran Singh v. Jagtar Singh (J. V. Gupta, J.)

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ - ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ - ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਆਰਡਰ 41 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਪਾਦਨ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ. ਆਨੰਦ, ਵਧੀਕ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 25 ਸਤੰਬਰ, 1984, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸੈਣੀ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

1. ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਆਮ ਹੈ।

2. ਸੰਨ 1985 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 296 ਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।, 11 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ 11 ਨਵੰਬਰ 1983 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਏਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਇਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਅਡੀਜ਼ਨਲ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ।

“ਅਪੀਲ ਕਾਫੀ ਬਹਿਸਯੋਗ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੀ.ਐੱਫ. 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ 16 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ, ਭਾਵ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 28 ਮਾਰਚ, 1984 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 25 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਦਿਨ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ: eo ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਚਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਗਤ ਧਿਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ, (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਧਿਆਇ 17, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (2) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 832.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਵਾਲੀਅਮ IV i (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਵਰੀ, 1966 ਤੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੋਮਨਾਥ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਦਾ ਪੁਰੀ, (2)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਘਾਤਕ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

5. ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਤੋਂ ਨਿਯਮ 12, ਅਧਿਆਇ 17, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਲਦ IV, ਉਪਰੋਕਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, -

ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਵਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

Puran Singh v. Jagtar Singh (J. V. Gupta, J.)

ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਲਈ ਫੀਸ।"

ਮੰਨਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰੇ। *ਜਗਤ ਯੀਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“ਆਓ ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲ ਲੈਟ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

(2) 1980 ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 98.

ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ O. 41, R. 1 ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ਼ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ O. 41 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। . ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ, ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ com ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਦੋ ਕਾਰਕ; ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਓ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਅਤੇ

Puran Singh v. Jagtar Singh (J. V. Gupta, J.)

ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ। * 41 ਆਰ. 11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਓ. 41 ਆਰ. 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੁਕਸਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਆਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ, ਪਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।"

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਡਿਕਰੀ-ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਸੀ। ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ XLI ਨਿਯਮ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪਹੁੰਚ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲੀ ਸੀ।

6. ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1985 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਨਵੱਤਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਚਰਨ ਕੌਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦਾ FAO ਨੰਬਰ 110-M .

9 ਸਤੰਬਰ 1985

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)— ਧਾਰਾ 13-ਬੀ— ਦੋਹਾਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤਲਾਕ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ — ਇਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸੀ — ਕੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਤਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ। (ਪਰਾ ੨)।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਜਗਰਾਉ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ ਪੁਨੀਆ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਈ.ਐਸ. ਵਿਮਲ ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

